



Kulturdepartementet
103 33 Stockholm

Stockholm den 15 februari 2014

Evenemangslista – Svenska Fäktförbundets remissvar

Sammanfattning

Svenska Fäktförbundet har inbjudits att lämna synpunkter på ”Evenemangslista – rapport om hur en lista för evenemang i tv skulle kunna utformas” från Myndigheten för radio och tv.

Svenska Fäktförbundet önskar en evenemangslista som gör det möjligt för en stor andel av svenska folket att se olympiska spel utan extra kostnad. Av det skälet ansluter vi oss i princip till rapportens redovisning av hur en sådan lista kan utformas.

Vi föreslår att kravet på befolkningstäckning ska vara minst 90 procent istället för det föreslagna 80 procent.

Bakgrund

Förbundet glädjer sig över remissinbjudan och noterar, att regeringen har valt ut Svenska Fäktförbundet som ett av sex specialförbund vid sidan av Sveriges Olympiska Kommité och Sveriges Riksidrottsförbund. De övriga fem specialförbunden är Fotbollförbundet, Friidrottsförbundet, Handikappidrottsförbundet, Ishockeyförbundet och Skidförbundet, alla med mycket mer omfattande verksamhet och med betydligt större kommersiella möjligheter.

Svenska Fäktförbundet tog i januari 2012 initiativet till en samlad aktion bland de mindre olympiska specialförbunden för att få till stånd det som nu skett, d.v.s. ett försök att börja utforma en evenemangslista. I en artikel över en helsida på DN Debatt den 2 februari 2012 redovisade vi våra synpunkter (Se bilaga). De 23 förbundens uppfattning var, att olympiska spel också i framtiden borde kunna ses av den övervägande delen av Sverige befolkning. Om övriga idrottsevenemang hade vi ingen uppfattning.

Artikeln avslutades på följande sätt:

”Genom fria OS-sändningar får alla möjlighet att lära känna nya svenska talanger och sporter, som normalt lever i medieskugga. Barn och ungdomar får inspiration att hitta den idrott de tidigare knappast har sett. Därför vädjar vi till riksdagen att uppdra till regeringen att, i samverkan med idrottsrörelsen, börja utforma en evenemangslista.”

Artikeln undertecknades av följande ordföranden för 23 specialförbund.

Folke Andersson, gång	Mervi Karttunen, badminton
Björn Bergström, bob och rodel	Jonny Kärkkäinen, tyngdlyftning
Roger Bodin, skridsko	Hans Lager, modern femkamp
Olle Dahlin, skidskytte	Lars Liljegren, fäktning
Ria Damgren Nilsson, triathlon	Kent-Åke Lundberg, kanot
Malin Eggertz Forsmark, gymnastik	Yvonne Mattsson, cykel
Lena Engström, segling	Bo Palm, bågskytte
Saffet Eraybar, volleyboll	Jimmy Persson, skyttesport
Mats Fransson, base- och softboll	Björn Rudström, curling
Oscar Gyllensten, rodd	Walter Rönmark, bordtennis
Lennart Karlberg, friidrott	Alf Tornberg, judo
Torsten Karlsson, handikappidrott	

Våra motiv

De 23 olympiska specialförbunden framhöll, att framgångar i olympiska spel blir särskilt synliga för svenska folket. En medalj i OS eller Paralympics värderas lika högt, oavsett idrottens storlek.

Den olympiska historien är fylld av artister från små förbund, som tack vare framgångar i olympiska spel blev kända och folkkära, och som samtidigt lyfte den egna idrotten i popularitet. ”Lag Norberg” i curling, Björn Ferry i skidskytte, Tomas Gustafson i skridsko, Pia Hansen och Ragnar Skanåker i skytte, Marcus Oscarsson och Henrik Nilsson i kanot, Bernt Johansson i cykel samt handikappidrottarna Anders Olsson och Jonas Jacobsson är några av utomordentligt många exempel. Bordtennisartisten Jan-Ove Waldner blev känd av en hel värld, när han 1992 vann OS-guld i Barcelona. Han hade redan vunnit VM-guld, både i lag och individuellt.

Då många idrotter syns, som i OS, inspireras barn och ungdomar att hitta just den idrott de bäst passar för.

För utomordentligt många idrotter är statens och kommunernas stöd en helt nödvändig förutsättning både för bredd- och elitidrotten. Det är inte orimligt, att svenska skattebetalare får vara med och, utan extra kostnader, följa svenska olympier på vägen till den ultimata framgången.

Politisk enighet önskvärd

Svenska Fäktförbundet och flera andra specialförbund var aktiva i debatten i början av 2012, då artikeln skrevs. Vi hoppades då på en bred politisk enighet om en evenemangslista. Det är önskvärt beroende på den långsiktiga planeringen av OS-sändningar och idrottens allmänna önskan om enighet omkring idrottens förutsättningar.

Vi hoppas att förslagen i rapporten upplevs som så avvägda, att det ska bli möjligt med en bred politisk enighet.

Till vår stora glädje ser vi också, att evenemangslistor har antagits i bred politisk enighet i europeiska länder som Österrike, Belgien, Finland, Frankrike, Tyskland, Irland, Italien, Storbritannien och Norge.

Den enighet över politiska ”blockgränser” som Europa i övrigt visar upp i denna fråga kan förhoppningsvis tjäna som föredöme för svenska beslutsfattare.

De olympiska spelen på listan

Med all rätt ställs frågan, om en evenemangslista skulle leda till att idrotten totalt sett kommer att få lägre intäkter för TV-rättigheterna, om antalet TV-bolag m.m. begränsas.

I rapporten beskrivs penningströmmarna på följande sätt:

”Sammantaget kan konstateras att för de större internationella evenemang som är aktuella för listan, gäller att de nationella förbunden i vissa fall inte direkt får del av intäkterna från sändningsrättigheterna. Däremot kan de nationella förbunden gagnas av att de internationella förbunden har god ekonom.”

Svenska Fäktförbundet vill inte medverka till att försämra de ekonomiska förutsättningarna för t.ex. Svenska Fotbollförbundet, Svenska Skidförbundet, Svenska Friidrottsförbundet eller Svenska Ishockeyförbundet. Inte heller för Vasaloppet eller Nobelkommittén, två evenemang som nämns i utkastet till lista vid sidan av VM och EM (fotboll) i de fyra idrotterna ovan.

Detta var skälet till att de 23 specialförbunden lyfte fram Olympiska spel och Paralympics för en plats på evenemangslistan. För olympiska spel gäller andra ekonomiska förutsättningar.

Följande sägs i rapporten:

”IOK fördelar exempelvis intäkterna till de organisationskommittéer som ansvarar för genomförandet av de olympiska spelen. Sveriges olympiska kommitté (SOK) får inte del av de intäkter som försäljningen innebär”

För att uttrycka det konkret. Svenska Fäktförbundet bedömer, att de eventuella ekonomiska nackdelarna för framtida arrangörer av OS inte är allvarliga jämfört med de fördelar det innebar för svenska olympier att kunna ses av den övervägande delen av Sveriges befolkning.

Vi önskar också att svenska specialförbund som t.ex. fotboll, friidrott, ishockey och skidor får ett starkt inflytande över om deras arrangemang ska sättas upp på evenemangslistan.

Räckvidd

Kravet på räckvidd för att en väsentlig del av allmänheten inte ska anses som utestängd varierar mellan 95 procent (Storbritannien och Irland) och 67 procent (Tyskland).

Rapporten föreslår, att tillgången till programtjänsten ska mätas som upplevd tillgång, trots vissa osäkerheter och svårigheter att mäta detta.

Rapporten föreslår att en väsentlig del av allmänheten inte utestängs från möjligheten att ta del av en programtjänst, om minst 80 procent av allmänheten upplever att de har tillgång till programtjänsten. Det skulle bl.a. betyda, att det är möjligt för de stora tv-bolagen, Sveriges Television, TV 4 AB, MTG och SBS att också fortsättningsvis kunna konkurrera om tv-rättigheterna.

Samtidigt innebär förslaget, att ca två miljoner svenskar skulle kunna stängas ute vid framtida olympiska spel. Det är inte acceptabelt. Istället bör en högre gräns sättas, minst 90 procent. Därmed får alla TV-bolag incitament till att försöka nå flera abonnenter.

Svenska Fäktförbundet har goda erfarenheter av flera stora TV-bolag. MTG har, sedan man köpte rätten till sändningar från Sotji och Rio de Janeiro, på olika sätt visat upp ett

nytt intresse också för flera mindre idrotter. Vi är övertygade om, att MTG kommer att ha en bredare täckning, när det blir dags för nästa förhandling om OS-rättigheterna.

Fri tv

Rapporten föreslår att kostnaden för grundläggande betal-tv-abonnemang kan likställas med fri tv, eftersom det är en allmänt förekommande finansieringskälla för tvi Sverige.

Svenska Fäktförbundet delar den synen. Det ska inte kosta extra för att få se sändningarna från OS är ett annat sätt att uttrycka det. Definitionen bör vara "kanaler som kan mottas utan extra kostnader" på motsvarande sätt som i Italien, Irland och Storbritannien.

Artikelrubriken från DN "Svenska folket måste kunna följa Olympiska spelen gratis" var mer ägnad att locka läsare än att ge impulser till korrekta förslag.

Direktsändning?

Rapportens förslag är att evenemangen som huvudregel ska direktsändas. OS måste endast sändas delvis. Vi delar den synen.

I rapporten heter det:

"När sådana evenemang sänds i tv kommer programtjänster som vänder sig till en allmän publik att koncentrera sig på det som är mest intressant för den stora allmänheten."

Även vid ett OS kommer det självfallet att uppstå konflikter mellan vilka tävlingar som ska sändas direkt, respektive med fördröjning. Det är de små idrotternas egen utveckling och förmåga att entusiasmera, inte lagstiftning, som avgör, om de kommer att få företräde framför de bredare och mer kommersiella i den valsituationen.

Övrigt

Svenska Fäktförbundet delar också rapportens synpunkter, att TV-bolagens skyldigheter ska börja gälla för rättigheter som har förvärvats tidigast det datum, då EU-kommissionen publicerar ett beslut om att godkänna en svensk evenemangslista.

Detta betyder självfallet, att MTG:s rättigheter att sända från Rio de Janeiro ligger fast.

Vi delar också rapportens slutsats, "att det kan finnas ett behov av att i framtiden ändra utformningen av en evenemangslista."

Med vänliga hälsningar



Lars Liljegren
Ordförande i Svenska Fäktförbundet